

Til Udkastets § 13.

8) Af Samme:

Slutningen „Indenrigsministeriet“ forandres til „Indenrigsministeren.“

Til Udkastets § 14.

9) Af Samme:

I 1ste Linie forandres „Indenrigsministeriet“ til „Indenrigsministeren.“

10) Af Samme:

I 7de Linie forandres „Ministeriet“ til „Ministeren.“

Til Udkastets § 15.

11) Af Samme:

I Udvalgets Forslag Nr. 36, Linie 2, forandres „Indenrigsministeriets“ til „Indenrigsministerens.“

12) Af Hage og Ernst:

I samme Forslags Linie 4 sættes istedetfor „4,000“: „6,000“

13) Af S. A. Hansen:

I 1ste og 2den Linie af 9'en forandres „Indenrigsministeriet“ til „Indenrigsministeren.“

14) Af Samme:

I 9de og 10de Linie samt i 14de Linie af 9'en forandres „Ministeriet“ og „Ministeriets“ til „Ministeren“ og „Ministerens.“

Formanden: Jeg anseer det for rigtigst, at denne Sags Behandling deles i forskjellige Afsnit, og efter Aftale med den ærede Leders for Udvalget vil jeg først sætte under Forhandling de 4 første Paragrapher af Lovudkastet med de Ændringsforslag, som der til høre, samt endvidere de Ændringsforslag, der vedrøre den foreslaede nye Paragraph, der skulde indsættes efter Udkastets § 4. Det er saaledes de Forslag, der findes i Betænkningen under Nr. 1—18, begge indbefattede, og af de andre Ændringsforslag de 6 første, som høre til dette Afsnit. — Med Hensyn til de Ændringsforslag, der ere stillede udenfor Betænkningen, vil det sees, at de alle, med Undtagelse af et enkelt, som er stillet til § 15, gaar ud paa, at forandre Udtrykkene „Indenrigsministeriet“ og „Ministeriet“, hvor de findes i Udkastet, til „Indenrigsministeren“ og „Mi-

nisteren“. Naar det første af disse Ændringsforslag er vedtaget, vil jeg ansee alle de andre Ændringsforslag, der gaar ud paa den samme Forandring, som vedtagne ved de paagældende Paragrapher uden nogen særlig Afstemning.

Ordføreren (Rimestad): Udvalget har i den omdeelte Betænkning med megen Udsørlighed og, som jeg haaber, med Grundighed drøftet det Hovedspørgsmaal, som dette Lovforslag fremkalder, om, hvorvidt man bør tiltræde den Forandring med Hensyn til Hovedlandeveiens Bestyrelse, som Udkastet indeholder, og jeg kan derfor i alt Væsentligt henholde mig til Betænkningen i saa Henseende. Det har vistnok været et fuldkommen rigtig Princip, at Hovedlandeveiene ere anlagte af Staten og for Statens Regning og senere ligeledes ere vedligeholdte for Statens Regning, thi de have i Virkeligheden været Statsveie eller Forbindelsesmidler mellem Statens forskjellige Dele og med Udlandet, ligesom det ogsaa er klart, at det uden Statens Hjælp ikke vilde være lykkedes at udføre dem i det Omfang og med den Indretning, de have havt, og de vilde da ikke have baaret de Frugter for Landets Udvikling, som de have baaret. Men saaledes er det ikke mere. Netop fordi Hovedlandeveiene ere anlagte saaledes, at de dannede Hovedforbindelsesmidlerne mellem Landets Dele og med Udlandet, vilde nu Jernbanerne komme til og ere allerede for en stor Deel komne til at indtage deres Plads, og Hovedlandeveiene, der saaledes gaar Side om Side med Jernbanerne, ere for en meget stor Deel svundne ind til en Betydning, der ikke engang tillader at sætte dem i Klasse med de betydeligere Amtsveie. Vi behøve i saa Henseende kun at tænke paa den vel aller vigtigste Hovedlandeveisforænkning, nemlig den mellem Kjøbenhavn og Korsør, der løber Side om Side med Jernbanen, og som paa mange Steder er af mindre Betydning end Amtsveie, og det Samme er Tilfældet med mange andre. Hovedlandeveiene ere saaledes blevne overflødige som Hovedlandeveie, men det er Noget, som man ikke skal beklage. Man skal ikke beklage de Bærbier, som ere blevne nedlagte deri, thi de have ganske vist baaret deres Frugter for Landets Udvikling og